

ONDER D'N KROEZEBOOM

*De eerste boerderij 'Mekking' aan de Vosheuvelweg, gebouwd ca. 1847.
Meer over deze boerderij en haar bewoners op blz. 7.*

Old Reurle

De 'Historische Vereniging Old Reurle' is opgericht op 15 februari 1984. Zij stelt zich onder andere ten doel de beoefening van historie en volkskunde, in het bijzonder van de voormalige gemeente Ruurlo.

Inschrijfnummer KvK: 40103401

Contact

Postbus 61, 7260 AB Ruurlo

www.oldreurle.nl

info@oldreurle.nl

Bankrekening

Rabobank Noord- en Oost-Achterhoek NL48 RABO 0356 7229 96

t.n.v. Historische Vereniging Old Reurle

Archief

Het archief, gevestigd in de openbare bibliotheek aan de Dorpsstraat in Ruurlo is geopend van 1 oktober tot 1 mei, elke 1e woensdagmiddag van de maand van 13.30 - 16.30 uur en op afspraak.

Contributie

Persoonlijk lidmaatschap: € 16,- per jaar. € 25,- voor (echt)paren.

Bij toezending per post € 15,50 extra voor portokosten.

Onder d'n Kroezeboom

Dit kwartaalblad wordt toegezonden aan alle leden.

Het is ingeschreven onder het nummer ISSN0929-919X

Losse nummers verkrijgbaar voor € 3,75

Kopij

Bijdragen kunnen worden gezonden aan de redactie, zie colofon.

Overname van artikelen, of delen ervan, is alleen toegestaan met schriftelijke toestemming van de auteurs, dan wel de redactie van 'Onder d'n Kroezeboom'.

INHOUDSOPGAVE

<i>Van de redactie</i>	2
<i>Van de bestuurstafel</i>	4
<i>Werkgroep Landbouwwerktuigen</i>	6
<i>Boerderij Mekking en haar bewoners</i> Ruim 150 jaar geschiedenis van de boerderij en de familie Mekking die haar bewoont.	7
<i>Het filiaal van Coops in de Heurne</i> In Halle staan de grote gebouwen van Coops Mengvoeders, maar is ook bekend dat er een filiaal in Ruurlo (de Heurne) geweest is?	11
<i>Wie zijn dit ook al weer (4)?</i> Een foto bij de Sint Willibrordusschool. Ter gelegenheid van wat? Wie staan er op?	13
<i>Het raadsel van de Sneppendijk</i> Aan de hand van oude kaarten op zoek naar sporen van de Sneppendijk.	14
<i>Wie zijn dit ook al weer (3)?</i> De foto van de Dorpsschool heeft veel reacties opgeleverd.	18
<i>Eureka! (4)</i> En toen was der lech.	19
<i>Ruurlo@ECAL (1)</i> Henk Klomp en de Ruurlose Toneelvereniging.	20
<i>Sponsoren</i>	22
<i>Colofon</i>	24

VAN DE REDACTIE

Over de inhoud

Zoals de vorige keer aangekondigd, vindt u in dit nummer de eerste bijdrage van Ellen ten Brink, medewerker PR en Educatie van het Erfgoedcentrum Achterhoek en Liemers (ECAL) en redactielid van het blad 'Oer', Cultuurhistorisch Tijdschrift voor Achterhoek en Liemers. De nieuwe rubriek is 'Ruurlo@ECAL' gedoopt. Ellen wil in deze rubriek steeds een gegeven uit de geschiedenis van Ruurlo belichten aan de hand van informatie uit de collectie van het ECAL. We zijn blij met haar medewerking. De eerste bijdrage gaat over Henk Klomp en de Ruurlose Toneelvereniging.

Zoals u gezien hebt wordt de voorzijde van ons blad opgesierd met een prachtige oude foto van boerderij Mekking, uit de collectie van Willemien Mekking. Willemien heeft aan de hand van haar archief de geschiedenis van boerderij Mekking en haar bewoners op een rij gezet.

In het onlangs verschenen boek van Bennie Eenink 'De mölle in Halle' gaat het niet alleen over het dorp Halle en haar molen, maar ook over de familie Coops en de graanmaaldery in de Heurne. Rina Florijn heeft deze informatie gebruikt voor haar artikel.

Hoe was het om als kind net voor de Tweede Wereldoorlog in deze omgeving op te groeien? Aan de hand van zijn eigen aantekeningen vertellen we over de eerste twaalf levensjaren (1928-1940) van Hendrik Ligtenbarg.

Jan Oonk en Gerrit Florijn doen verslag van een speurtocht naar het raadsel van de Sneppendijk. Op oude kaarten terug te vinden als voormalige landweer maar waar bevindt deze zich anno 2023?

Geke Florijn heeft weer een mooie foto gevonden voor de rubriek 'Wie zijn dit ook al weer.....?' De vorige foto van de Dorpsschool leverde veel reacties op. Hermien Bannink weet ons weer op haar eigen onovertroffen manier een prachtig verhaal in het Nederlands voor te schotelen. Hermien verzekert ons dat alles wat ze vertelt echt gebeurd is. Leuk is ook nog dat Willemien Mekking bereid was om voor een illustratie bij dit verhaal te zorgen.

Tot slot willen we u verklappen dat we in 2024 aandacht gaan besteden aan het 40-jarig jubileum van 'Onder d'n Kroezeboom'. Hoe we dat precies gaan doen houden we nog even onder de pet. De leukste verjaardagscadeaus blijven immers altijd een verrassing.

Correctie

We ontvingen de volgende reactie van Leo Besselink: "In de laatste Kroezeboom staat een stuk over Willem Van Heeckeren. De schrijver (Carol Jan Klok) zegt dat zijn echtgenote Sophia de naamgeefster was van Sophia's Lust. Volgens mij klopt dat niet. Zijn zuster Sophia van Heeckeren was de naamgeefster. Kijk het even na of ik het juist hebt maar ben er haast zeker van." We hebben het nagekeken en Leo heeft gelijk. Op 'Mijn Gelderland - canons - Ruurlo' vinden we het volgende:

"Freule Sophia Wilhelmina van Heeckeren van Kell leefde van 1807 tot 1895. Ze woonde ruim dertig jaar alleen op het kasteel, waar ze de zaken voor haar broer, baron Willem, behartigde.

Ze was zeer begaan met het wel en wee in het dorp en bij de bevolking zeer geliefd. Zij was betrokken bij de oprichting van scholen, de ziekenzorg en het culturele leven in Ruurlo. Waar het nodig was, schonk ze geld, goederen en voedsel. Het meest bekend is ze door de Koninklijke Muziekvereniging "Sophia's Lust", die met haar steun in 1861 werd opgericht.

Ook de Doolhof van Ruurlo is in haar opdracht in 1890 aangelegd. Het is de grootste heggendoolfhof ter wereld en staat in de Guinness Book of Records. Als voorbeeld werd het Engelse Hampton Court gebruikt. Jarenlang is het bezit geweest van Staatsbosbeheer. Tegenwoordig is de Doolhof ondergebracht in een stichting van vrijwilligers. Er komen jaarlijks een kleine 20.000 mensen in rondwalen."

Aanleveren kopij

De uiterste datum voor het aanleveren van kopij voor het volgende nummer is 1 februari. Na deze datum overlegt de redactie over de inhoud van het nieuwe nummer. Als er teveel kopij is kunnen artikelen worden doorgeschoven naar het volgende nummer. Als iemand een tekst instuurt die naar het oordeel van de redactie niet geschikt is om te plaatsen, dan wordt de betreffende schrijver daarvan op de hoogte gesteld. Kleine tekstuele aanpassingen en spellingcorrecties worden zonder overleg door de redactie uitgevoerd. Noodzakelijke aanpassingen die de inhoud van het verhaal raken worden met de schrijver besproken. De tekst dient in Word aangeleverd te worden. Eén pagina in ons blad is ongeveer 700 woorden, afbeeldingen niet meegerekend. De foto's of afbeeldingen graag gescheiden van de tekst aanleveren. Om goed afgedrukt te kunnen worden moet de grootte van een foto minimaal 1 à 2 MB zijn. Alles kan worden gemaild naar meerbeekherman@gmail.com.

Tot slot

Namens de redactie goede feestdagen en een voorspoedig 2024 gewenst!

Herman Meerbeek

Collectie Willemien Mekking

Oproep 1

Wie weet er meer over Ruurlose emigranten naar Amerika? (1850-1880)

Lezers die ook onze Facebookpagina in de gaten houden, hebben het misschien al wel gezien. Het Erfgoedcentrum Achterhoek en Liemers (ECAL) is begonnen met het project Mijn Achtergrond - . Migratie in de Achterhoek (1580-1940). De vraag die daarbij wordt gesteld, is: Zijn 'echte' Achterhoekers echt zo stevig geworteld in de regio als we denken? Of schuilen er wellicht toch meer verhalen en verschillende voorouders in ons dan we denken? ECAL gaat hiervoor op zoek naar informatie, inzichten en verhalen over mensen die vanaf de zestiende eeuw tot aan de Tweede Wereldoorlog naar deze regio kwamen of juist uit deze regio vertrokken.

Nu zullen meeste dorpelingen vinden dat Ruurlo het mooiste dorp van de Achterhoek is waar je prima kunt wonen, maar dit was niet altijd het geval. Zo vertrok tussen 1850-1880 een groep van zo'n 150 Ruurloërs om hun geluk te zoeken in de Verenigde Staten. Wie waren deze mensen? Waarom zijn ze vertrokken? Hoe verliep hun reis en hun leven in Amerika?

Met deze vragen houden wij, Herman Meerbeek en

Rina Florijn, ons op dit moment bezig en de eerste stap is al gezet. We hebben een lijst met namen van mensen die vertrokken, maar we zouden graag in contact komen met mensen die ons kunnen helpen. Zijn er mensen die bijvoorbeeld nog correspondentie hebben tussen emigranten en achterblijvers? Zijn er verhalen bekend van familieleden die vertrokken? Hieronder de lijst met namen van emigranten voor zover nu bekend. Kunt u ons helpen met nieuwe informatie of mochten er namen ontbreken, neem dan contact met ons op via rinaflorijn@kpnmail.nl of meerbeekherman@gmail.com.

Barendsen	Johannes Lambertus
Barendsen	Lambertus Gerhardus
Barendsen	Willem Christiaan
Bemer	Cornelis
Bemer	Giliam
Bonnenberg	Christina
Bouwmeester	Grada Johanna
Bouwmeester	Hendrik
Broekgaarden	Hendrik Jan
Dekkers	Hendrik
Dijkman	Jan
Dijkman	Arend Jan
Dijkman	Willemken
Eikelkamp	Jan
Halfman	Arend Jan
Hilferink	Garritjen
Hilferink	Harmen
Hilferink	Willem
Klein Gunnewijk	Jan Willem
Klein Winkel	Hendrik
Klein Winkel	Willem
Korten	Arend Jan
Korten	Willem
Ligtenbarg	Garritdina
Marsman	Jan Willem
Marsman	Frederik
Marsman	Peter
Oldenboom	Harmen
Oortgiese	Jan Willem
Penterman	Derk Hendrik
Peters	Gerrit
Scholten	Christina Herbertina Dederica
Scholten	François Fredrik Derk
Sessink	Jan
Tankink	Gerharda Johanna
Veldhuis, te	Toon
Vreman	Bernardus
Vreman	Geertruida
Vreman	Johannes
Vreman	Karel
Vrugt, ter	Jasper
Wezenkhof	Hendrik Jan
Zevalkink	Berend
Zevalkink	Evert Jan

Oproep 2

Wie heeft zin om de redactie te helpen?

Er is heel wat werk te verrichten om elk kwartaal weer een aantrekkelijke 'Onder d'n Kroezeboom' voor de lezers te kunnen aanbieden. Er zijn voldoende interessante onderwerpen. Maar voor de uitwerking is menskracht nodig. We zijn dan ook dringend op zoek naar versterking. Heb je interesse in de geschiedenis, cultuur en tradities van je eigen omgeving en lijkt het je leuk om mee te doen meld je dan bij de redactie. Onze contactgegevens vind je in de colofon. We kunnen dan geheel vrijblijvend in een gesprek de mogelijkheden nader bekijken.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Van de voorzitter

Over de politieke toestand in sommige delen van de wereld zal ik het maar niet hebben deze is in en in triest. Alweer herfst gaat allemaal snel ook dit jaar sterke afwisseling warme en natte dagen totaal verschil met de afgelopen jaren. Dit is alweer de laatste uitgave van dit jaar dus ook het winterseizoen tegemoet met Sint en Kerst en de jaarwisseling en op naar 2024 ons jubileumjaar. Helaas zijn er ook dit jaar een aantal leden of partners ervan overleden, waaronder onze oud-voorzitter Jaap Holtslag.

Het begin van dit nieuwe seizoen hebben wij weer een reisje gehad in oktober dit keer naar Duitsland in deze uitgave leest u het verslag van dit reisje. Ook is er een verslag van onze beheerder Dik Nijenhuis van de resterende werkzaamheden in de tentoonstellingsruimte.

Ook dit jaar hebben wij als bestuur en vrijwilligers niet stil gezeten. Wij willen alle vrijwilligers bedanken voor de medewerking, zonder vrijwilligers geen historische vereniging. Voor de uitgaves van Onder de Kroezeboom krijgen wij veel complimenten voor wat betreft layout en ook voor de onderwerpen. Bedankt redactie.

Met vriendelijke groet en fijne feestdagen, veel leesplezier, tot op de volgende thema-avonden!

Namens het bestuur,
Geert klein Bluemink.

E-mail adres

Omdat we jullie als lid van onze vereniging graag op de hoogte willen houden van de laatste nieuwtjes spelen we met de gedachte om dat te gaan doen middels een zogenaamde nieuwsbrief. Voor de bereikbaarheid hebben we daarvoor jullie e-mailadres nodig.

Als jullie die willen verstrekken daarvoor onze dank. Degenen die geen mailadres hebben zullen we op een andere manier van de te verstrekken informatie voorzien.

Jullie mailadres graag zenden aan
penningmeester@oldreurle.nl

Natuurlijk zullen we met de verstrekte gegevens zorgvuldig omgaan zoals is vastgelegd in onze AVG-verklaring.

Met dank voor de te nemen moeite,
met vriendelijke groet, Ap Schepers, penningmeester

Excursie "Emsflower" in Emsbüren 11 oktober 2023

Goedgemutst op weg

Aankomst bij Emsflower

Om 8.30 uur in de vroege herfstochtend van woensdag 11 oktober vertrokken wij vanaf de parkeerplaats bij De Sprinkel met 47 personen richting Emsbüren, dat pal over de grens in buurland Duitsland ligt. In de bus werden wij verwelkomd door Roelf Siemens, die ons allen een fijne dag toewenste. Via de grensovergang nabij Oldenzaal arriveerden wij tegen 9.30 uur op de plek van onze bestemming "Emsflower". Nadat buschauffeur Van den Berg van touringcarbedrijf GroenGrijs ons keurig voor de ingang van het grootste pot- en perkplantenbedrijf in Europa had neergezet, werden wij binnen getrakteerd op koffie/thee met heerlijk gebak, echt op karakteristieke Duitse wijze: gul en heel lekker!

Eerst maar lekker laten verwennen

Eerst wat algemene informatie over het Erlebnispark Emsflower.

In 1954 werd de pot- en perkplantenkwekerij opgericht door Jan Kuipers uit De Lutte (Nederland). Vanwege de gunstige grondprijzen in buurland Duitsland werd het bedrijf voortgezet in Emsbüren onder de naam "Emsflower". Zijn zoon Bennie volgde oprichter Jan op, zijn beide zonen Tom en Bart leiden het huidige bedrijf, met een totale kassenoppervlakte van 88 ha en 388 werknemers. De kernpunten in het productieproces zijn:

- optimale digitalisering (= automatisering),
- gebruikmaken van eigen Emsflower Bigpower Project (groene energie),
- duurzaamheid (o.a. biologische bestrijdingsmiddelen bij o.a. groentekweek),
- gebruikmaken van regenwater.

Niet voor niets de naam "Erlebnispark Emsflower": naast het produceren van perk- en potplanten beschikt Emsflower ook over een showkas waar je het telen van diverse groenten (vele soorten tomaten, planten wel 4,5 meter hoog), nieuwe methode opkweek van sla, vele soorten snijbloemen, kunt volgen. In de Vlindertuin fladderen de mooiste gekleurde vlinders door de prachtig aangelegde tuin met de vele wa-

terpartijen. Een lust voor het oog! Overweldigend is de aanblik van de grote verzameling soorten cactussen in de Tropentuin, hier wordt je even stil van (in gedachten ga je dan stilletjes naar AnnieCactus, toch). Speeltuinen en diverse restaurants voor de nodige pauzes.

Na de koffie werden wij uitgenodigd voor een rondleiding, ons gezelschap werd gesplitst in twee groepen begeleid door de gidsen Bernadette en Ben. We gingen door bovengenoemde kassen en kregen uitvoerig uitleg over de verschillende kweekmethoden, soorten groenten, biologische bestrijdingsmiddelen. Je mocht zoveel vragen stellen met daarbij uitgebreide antwoorden. Heel interessant was ook de bezoekmogelijkheid om de huisvesting van de diverse personeelsleden te zien. Interieur, etc. zag er keurig bewoonbaar uit! Een geweldig moment brak aan, toen wij een gedeelte van het geautomatiseerde productieproces - van kweekplantjes naar magazijn voor transport naar klanten - mochten bezichtigen. Geen handmatige plantjes in kweekpotjes meer, nee, de handeling nu verricht door robots, een fascinerend gezicht!

Geïmponeerd en wellicht ook enigszins moe van al deze indrukwekkende momenten inclusief de rondleiding, keerden wij terug in de ontvangstruimte waar alles gereed stond voor een warme maaltijd. Een welkome geste! Eerst een drankje en even bijkomen voordat wij konden aanschuiven voor een warme buffetmaaltijd. Uit een bijna vorstelijk aanbod van gerechten kon een ieder zijn/haar uiterst smakelijk gerecht samenstellen. Welnu, smullen maar. En dat deden velen, gezien de tweede opschepmogelijkheid.

Hierna werd ons de gelegenheid geboden op eigen gelegenheid tot 15.00 uur wat rond te neuzen, bijvoorbeeld een bezoekje brengen aan de winkel met een uitgebreid assortiment planten, tuinaccessoires of een kop koffie/thee drinken. Na 15.00 uur ging een deel van onze groep met de touringcar naar Emsbüren om daar de fraaie St. Andreaskerk met de mooie tuin te bezoeken.

Er is heel veel moois te zien

De tijd in Erlebnispark Emsflower is voorbij gevlogen en na een kop koffie/thee, een afscheidsdrankje, stond de touringcar van GroenGrijs voor de ingang/uitgang en na een voorspoedige terugreis arriveerden wij tegen 18.15 uur in ons Ruurlo.

Wij kunnen terugkijken op een fijne, ontspannen en zeker ook educatieve reis naar een mooie bestemming in Emsbüren. Rest nog de organisatie dank te zeggen voor alle verrichte inspanningen.

Tot kijk!

Theo van der Leij

Even uitrusten is ook wel lekker

Foto's: Theo van der Leij

WERKGROEP LANDBOUWWERKTUIGEN

Van de kasploeg

Na een lange en hete zomer (soms was het wel 35 graden in de kas) zijn we weer bezig met het ontruimen en afbreken van de tentoonstellingsruimte.

De aardappelpootmachine heeft nog een nuttige bestemming gekregen.

Jong Gelre heeft op zaterdag 21 oktober het oud ijzer (machines en losse spullen) opgehaald.

De dorsmolen wordt op een later tijdstip opgehaald.

De balken uit de boerderij en het klaslokaal zijn verkocht.

Op zaterdag 28 oktober hebben we met behulp van het bestuur van Old Reurle de waterput, bakoven en de pomp gesloopt en heel veel rommel opgeruimd.

Op de foto's zie je hoe de tentoonstellingsruimte er nu uit ziet.

Dik Nijenhuis

BOERDERIJ MEKKING EN HAAR BEWONERS

Aan de Vosheuvelweg nummer 7 staat boerderij Mekking. De boerderij is omstreeks 1847 gebouwd en de eerste bewoners zijn kleermaker Lambertus Mekking en zijn vrouw Johanna Albers, die al wel woonachtig waren in Ruurlo. De boerderij bleef tot 1998 bewoond door de familie Mekking. Zelf ben ik er in 1962 geboren. Graag wil ik iets meer vertellen over de geschiedenis van deze boerderij en haar bewoners.

Willemien Mekking

Over de eerste bewoners

Lambertus Mekking (1797-1851) wordt op 13 mei in Putten geboren, als jongste van de vijf kinderen van Burgert Mekking (1757-1804), tuinman, en Maria van Z(S)orgen (1753-1821). Het gezin woont de eerste jaren van hun huwelijk in Ermelo. Daar worden de eerste vier kinderen geboren. Als Lambertus wordt geboren woont het gezin op het landgoed Oldenaller in Putten. Mogelijk is de vader van Lambertus hier werkzaam als tuinman. Later verhuist het gezin naar Borculo, waar Burgert en Maria ook overlijden. Lambertus wordt kleermaker. Hij trouwt eerst op 22-jarige leeftijd, op 22 april 1819 te Ruurlo, met de 43-jarige Willemina Jansen (1775-1841), daghuurster, geboren op 14 november in Ruurlo. Uit dit huwelijk worden geen kinderen geboren. Willemina overlijdt op 10 maart 1841, ze is dan 65 jaar. Ruim twee maanden later, op 20 mei 1841, trouwt Lambertus, die dan 43 jaar is, in Ruurlo met de 28-jarige dienstmeid Johanna Mechelina Harmina Albers (1812-1884), geboren op 23 december in Ruurlo, en wonende te Laren, dochter van Albert Albers, daghuurder en Reindjen Bel.

Lambertus en Johanna krijgen samen vier kinderen: Willem Barend (1842-1909), Manus Albertus (1844-1919), Reint (1847-1847, Reint overlijdt 5 dagen oud, in huis 129a, de nieuwe boerderij); Reint (1849-1936).

Aankoop grond

In 1843 koopt Lambertus in de Nieuwerhuishoek een stuk grond van landbouwer Berend Stegeman (1811-1886) en zijn vrouw Stijne Molenveen (1811-1887). Bewijs van deze aankoop is de handgeschreven officiële notariële akte van 13 april 1843, die nu na ruim 180 jaar nog steeds in het bezit van de familie Mekking is.

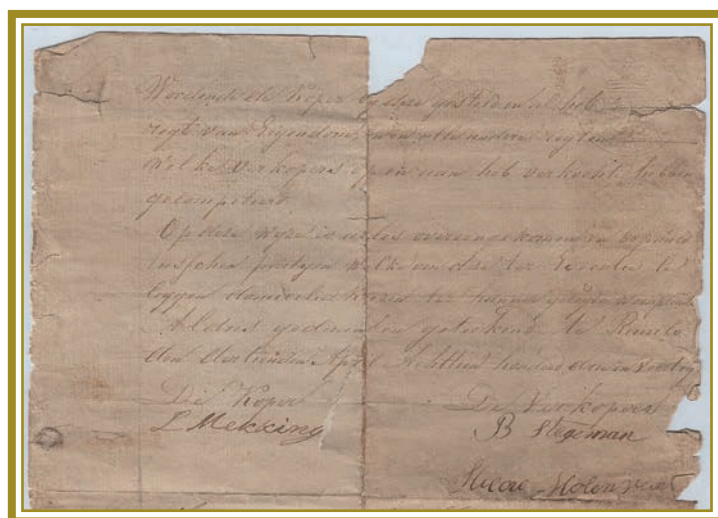
De grond werd aangekocht voor 200 gulden.

De aangekochte grond bestond uit vier delen:

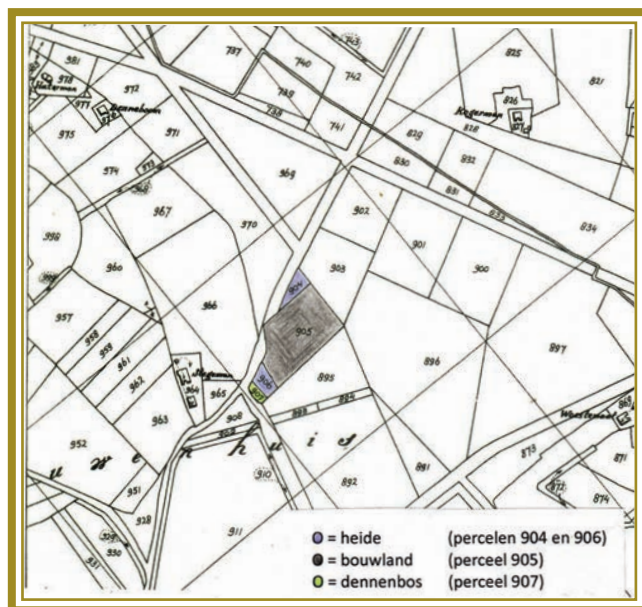
- 1e Een stuk heidegrond groot vijf roeden en zestig ellen bekend bij het kadaster onder nummer 904 der sectie B.
- 2e Een stuk bouwland groot zes en vijftig roeden en dertig ellen, bekend bij het kadaster onder nummer 905 der sectie B.
- 3e Een stuk heidegrond groot vijf roeden en zeventig

ellen, bekend bij het kadaster onder nummer 906 der sectie B.

- 4e Een stuk dennebosch groot twee roeden en vijftig ellen bekend bij het kadaster onder nummer 907 der zelfde sectie.
- alle gelegen in de gemeente Ruurlo

Een stukje van de koopakte gedateerd 13 april 1843 met de handtekeningen van de koper en de verkopers.

Uitsnede kadasterkaart met de ligging van de gekochte percelen.

De eerste boerderij gebouwd ca. 1847. De vrouw zittend voor de boerderij is waarschijnlijk de eerste bewoonster Johanna Albers. Haar eerste man Lambertus Mekking was al in 1851 overleden en haar tweede man Antonij Nijemeisland in 1872. Johanna zelf overlijdt in 1884. De foto zal dan gemaakt zijn tussen 1872 en 1884. Misschien 1882 toen ze 70 jaar werd?

De eerste boerderij

Rond 1847 wordt de eerste boerderij gebouwd door Lambertus Mekking en krijgt huisnummer 129a. In 1860 wordt het huisnummer veranderd in G3.

Het oudste kind, Willem Barend Mekking, wordt geboren op 27 maart 1842 en blijft op de boerderij wonen. Hij is timmerman en landarbeider. Willem Barend Mekking (1842-1909) trouwt op 9 april 1869, op 27-jarige leeftijd te Ruurlo met de 19-jarige Berendina Wassink (1849-1914) geboren op 23 mei op 't Sikkelder (O4) te Ruurlo, als dochter van Hendrikus Wassink, landbouwer en Hendrica Nahuis. Ze krijgen tien kinderen, drie jongens en zeven meisjes:
Tonia (1869-1940); Anna Hendrika (1873-1935); Lammerdina (1875-1925); Johanna Mechelina Harmina (1878-1951); Hendrika (1880-1917); Willem Barend (1883-1884); Willemina (1885-1969); Fredrik Jan (1886-1948); Berendina (1890-1967); Willem (1893-1975).

De oudste zoon, Fredrik Jan Mekking, geboren op 19 november 1886, blijft op de boerderij wonen. Hij is landbouwer en metselaar. In 1906 gaat hij in militaire dienst en wordt hij bij de 1ste compagnie Hospitaal Deventer opgeleid tot hospik. In 1914 tijdens de Eerste Wereldoorlog wordt hij opgeroepen voor de mobilisatie en is hij gelegerd in Tilburg bij de opvang van Belgische vluchtelingen.

De tweede boerderij

In 1913 wordt er een nieuwe boerderij gebouwd voor het aanstaande huwelijk van Fredrik Jan Mekking (1886-1948) met Gerritdina Liestro (1885-1917).

De nieuwe boerderij die in 1913 gebouwd werd voor het huwelijk van Fredrik Jan en Gerritdina.

Voor deze bouw wordt er op 5 december 1912 een notariële lening van 2000 gulden verstrekt door zijn zwager Gerrit Johan Siebers uit Borculo. Gerrit Johan Siebers is getrouwd met Anna Mekking, een zus van Fredrik. De familie Siebers heeft een winkel in Borculo. Dat het de familie Siebers financieel goed ging blijkt ook uit de luxe 3D uitvouwbare kaarten die tussen 1910 en 1920 bij kerst en verjaardagen naar de familie in Ruurlo worden gestuurd. Bij een taxatie door het tv-programma Tussen Kunst en Kitsch in 1996 werden deze kaarten tussen de 80 en 100 gulden per stuk getaxeerd.

Frederik Jan Mekking en Gerritdina Liestro, geboren op 23 april 1885 in Ruurlo trouwen op 22 april 1914. Op 8 januari 1917 wordt hun zoon Willem Barend geboren. Helaas overlijdt Gerritdina op 20 januari 1917. Willem woont daardoor het eerste half jaar bij zijn tante Tonia en oom Garrit Jan Bouwmeester aan de Dorpsstraat 55 in Ruurlo.

Willem op de arm bij zijn tante Tonia Bouwmeester-Mekking.

Het huis aan de Dorpsstraat nr. 55. Voor het huis zien we de bewoners Tonia Mekking en haar man Garrit Jan Bouwmeester, timmerman.

Na het overlijden van Gerritdina Liestro wordt er door notaris E. Kingma te Borculo in een afschrift de inventaris van de gezamenlijke boedel opgemaakt ter nalatenschap van haar zoon Willem Barend Mekking. De waardering van de roerende goederen geschiedt door de heer Jan ten Arve, landbouwer, wonende te Ruurlo, hij is daartoe door partijen benoemd, en door de heer kantonrechter te Groenlo beëdigd. Alles tot in detail beschreven. Hier enkele voorbeelden: Kabinet met inhoud f 140,-, meubels f 260,-, huisraad f 45,-, kleding f 30,-, sieraden f 16,-, hooi-, melk- en deelgereedschap f 60,-, de leningen die uitstaan etc. Maar ook de hoeveelheid vee wordt beschreven. Deze bestaat uit twee koeien à f 350, vier kalveren à f 100, vijf varkens à f 130 en een onbekend aantal kippen à f 40.

Fredrik Jan hertrouwt op 28 juni 1917 met Gerritje Haitink (1887-1920), geboren op 25 december 1887 in Ruurlo. Gerritje heeft dan al dochter Hendrika, geboren op 6 juli 1912. Een jaar later op 19 juli 1918 wordt nog een zoon geboren, Gerrit Jan Mekking. Gerritje overlijdt in het ziekenhuis in Zutphen op 27 juli 1920, op 32-jarige leeftijd. Waaraan ze is overleden is niet bekend, maar omdat de kwitantie bewaard is gebleven weten we wel dat het Oude en Nieuwe Gasthuis in Zutphen op 15 juli 1920 f 64,50 in rekening bracht voor verpleegkosten.

Fredrik Jan treedt voor de derde keer in het huwelijk op 26 januari 1922 met Gerritje Nijemeisland (1885-1964), geboren op 5 juni 1885 in Warnsveld. Gerritje en Fredrik krijgen samen geen kinderen meer, maar Gerritje zorgt heel liefdevol en zorgzaam voor de drie

kinderen, zoals Willem later vaak verteld heeft. "Een betere moeder kon ik niet hebben."

Frederik Jan is naast landbouwer ook metselaar en begint een eigen aannemersbedrijf. Hij huurt voor het opslaan van bouwmaterialen een houten wagon van de Nederlandse Spoorwegen. Naast het metselbedrijf blijft boerderij Mekking ook echt een boerderij met vee.

In 1930 wordt de schuur naast de boerderij er bijgebouwd.

Fredrik Jan krijgt in 1938 een hersenbloeding en komt dan met een halfzijdige verlamming in een rolstoel te zitten. Het metselbedrijf wordt overgenomen door zoon Willem Barend op 21-jarige leeftijd. Fredrik Jan wordt tien jaar lang thuis verzorgd door zijn vrouw en zoon en overlijdt op 7 december 1948.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog worden mensen uit het westen gastvrij ontvangen en geholpen aan een voedselvoorraad. Gerrit Jan Mekking is dan actief in de ondergrondse.

Na de oorlog krijgen ze nog regelmatig bezoek van mensen die voedselhulp hebben gehad. De brief van de familie Schuileman uit Utrecht aan de familie Mekking die ze na hun hachelijke terugreis naar huis hebben ontvangen, is te lezen op de website van Old Reurle.

1949 wordt er varkensschuur achter de boerderij bijgebouwd.

1950 wordt het huisnummer gewijzigd in G6.

Op 2 oktober 1954 treedt **Willem Barend Mekking (1917-2003)** in het huwelijk met **Reindjen Denneboom (1927-2011)**, geboren 5 mei 1927 in Ruurlo. Ze hebben dan al tien jaar verkering. Reindjen is zijn buurmeisje en woont één huis verder aan wat nu de Vosheuvelweg 9 is.

Ze krijgen twee dochters. Op 13 juni 1956 wordt Gerry geboren, vernoemd naar Gerritje Mekking. En op 2 februari 1962 wordt Willemien geboren, zij is vernoemd naar de moeder van Reindjen, Willemina Denneboom- Ligtenbarg.

Het familiegraf op de algemene begraafplaats waar Fredrik Jan en twee van zijn vrouwen zijn begraven.

Gerritje Mekking-Nijemeisland overlijdt op 15 juni 1964. Zij wordt dan begraven in het familiegraf op de algemene begraafplaats, waar dan drie stenen naast elkaar staan.

Boerderij afgebrand en weer een nieuwe boerderij

In juni 1969 brandt de boerderij af. De dag voor de brand is hooi binnen gehaald en waarschijnlijk is het hooi te dicht op de lamp gepakt. De kat heeft drie jongen en voor ze gaan slapen, gaan de dochters Gerry en Willemien altijd even kijken bij de jonge kittens. Nadien wordt vergeten om de lamp uit te doen waardoor de lamp oververhit raakt en knapt. Daardoor vat het hooi vlam en staat al snel de hele hooizolder in de brand. Willem is net op weg naar huis en ziet in de verte de vlammen uit het dak komen. De brandweer is snel ter plaatse. Samen met de burens brengen ze zoveel mogelijk huisraad naar buiten en zo blijven veel spullen bewaard. Maar een groot gedeelte van de boerderij brandt af. De ochtend na de brand haalt moeder kat haar kittens één voor één uit een niet-verbrand hoekje van het dak. Ze hebben het allemaal overleefd.

Na de brand woont de familie een half jaar in de naast gelegen varkensschuur. Het voorste gedeelte is een soort van bijkeuken dat dient als woonruimte. Van de achtergelegen varkenshokken worden slaapkamers gemaakt.

Het nieuwe huis dat gebouwd werd nadat de boerderij in 1969 afbrandde.

Het nieuwe huis wordt in een half jaar gebouwd en het afgebrande deel wordt weer opgebouwd als stal met ruimte voor acht koeien en twee hokken voor kalveren.

In 1978 is er weer een verandering van het adres van G6 naar Vosheuvelweg 3 (nu is het Vosheuvelweg 7).

Willem stopt dan geleidelijk aan met boeren. De melkkoeien gaan weg, omdat de melk niet meer met melkbussen wordt opgehaald en hij de investering voor een melktank niet rendabel vindt met acht koeien. De varkens houdt hij nog wel een paar jaar aan. Waar eerst de koeien stonden komen nu de varkens die moeten biggen. Rond 1982 gaan ook de varkens weg en gaat Willem met pensioen. Voor de hobby houden ze nog kippen en konijnen en Willem en Reindjen besteden veel aandacht aan hun bloemen- en moestuin.

Verkoop

Advertentie van de openbare verkoop van het huis bij café-restaurant De Luifel.

Zaterdag 13. dec. 1997

MR S. P. VERMEER
NOTARIS
OPENBARE VERKOOP

MR S.P. VERMEER, Notaris te BORCULO, zal ten verzoeken van de eigenaren op de dinsdagen 23 december 1997 bij inzet en 6 januari 1998 bij afslag, telkens om 14.30 uur in CAFÉ-RESTAURANT DE LUIFEL, Dorpsstraat 11 te Ruurlo, overgaan tot Openbare Verkoop van:

1. DE LANDELIJK GELEGEN WOONBOERDERIJ AAN DE VOSHEUVELWEG 3 TE RUURLO, MET SCHUREN, ERF, TUIN EN WEILAND, groot circa 1.11 hectare;
2. PERCEEL WEILAND, grenzend aan genoemde woonboerderij, groot circa 1.23 hectare. Bij de afslag zowel afzonderlijk als in massa te veilen.

BEZICHTIGING:
Zaterdag 20 december 1997 van 13.00 tot 15.00 uur en zaterdag 3 januari 1998 van 13.00 tot 15.00 uur, alsook op de veilingdagen van 13.00 tot 14.00 uur.

BETALING EN AANVAARDING
De betaling van de koopsom en aanvaarding uiterlijk op 20 januari 1998.

LEGITIMATIE
Gegadigden dienen zich te kunnen legitimeren en desgewenst een verklaring van hun goedheid te kunnen overleggen.

INFORMATIE
Algemene veilingvoorwaarden en nadere inlichtingen zijn verkrijgbaar ten kantore van genoemde notaris, Burgemeester Bloemersstraat 38 te Borculo, telefoon 0545-272105, telefax 0545-271233.

Op 6 januari 1998 is de boerderij met grond via een openbare verkoop bij café-restaurant De Luifel per opbod verkocht door de notaris Mr. S. P. Vermeer uit Borculo.

De boerderij is verkocht aan de familie Van Duren en de bijgelegen landbouwgrond à 1,23 hectare aan Henk Oudenampsen.

Willem en Reindjen verhuizen naar een aanleunwoning bij het verzorgingshuis De Bundeling aan 't Rikkelder in Ruurlo.

En zo komt er na ruim 150 jaar een einde aan het bewonen van boerderij Mekking aan de Vosheuvelweg 3 door de familie Mekking.

Bronnen

Familiearchief Mekking

Genealogie familie Mekking – J.W. Mekking, 1999

Boekje 'Ruurlo door de jaren heen' J.H. Tornij en J. Gotink, 1988

HET FILIAAL VAN COOPS IN DE HEURNE

Dit artikel is met toestemming van de auteur gebaseerd op het recent verschenen boek “De mölle in Halle”, van Bennie Eenink. Het boek vertelt de geschiedenis van het dorp Halle en haar molen, maar er is ook aandacht voor de familie Coops en de graanmaaldery in de Heurne. Hierbij een klein voorproefje.

Rina Florijn

De Tolhutterweg is ongeveer 8 km lang en loopt van het dorp Mariënveld via de Heurne en Veller, tot bijna bij het kasteel Ruurlo. Deze weg dankt zijn naam ongetwijfeld aan de gelijknamige herberg bij Mariënveld die zijn naam weer ontleent aan de tolpost die hier ooit heeft gestaan. We zijn hier aan de rand van een uitgestrekt gebied: het Ruurlose Broek.

In 1934 publiceerde de Ruurlose onderwijzer Kerst Zwart (1859-1935) zijn boek Graafschapsche geschiedenissen. Hierin vertelt hij ook over het Broek: "Van de hoge Ruurlosche esschen tot het sappige Zieuwentsche land onder Lichtenvoorde strekt zich van noordwest naar zuidoost het 3.000 ha groote Ruurlosche Broek uit tusschen den Borculoschen Dijkhoek ten oosten en de hoge heide en zanden van het Wolfersveen ten westen. (...) Het Broek was voor een halve eeuw een onafzienbare vlakte, waarvan de eentonigheid eenigszins gebroken werd door lange weeke peppelwegen, wildbegroeide horsten, zompen, elsgoren en schaarsche hoeven aan de randen zooals het Bensink, de Haverkamp, de Maandag, en een enkele in 't midden, de Mauritsbaan. (...) Maar na 1900 begon het Broek te veranderen. De landhonger dreef er de menschen in. Van allen kant kwamen landarbeiders opzetten om de hand aan de spade en den ploeg te slaan, ten einde er een eigen bestaan te vinden. En dat lukte verwonderlijk goed. Velen zijn er in goeden doen gekomen. Een machtigen steun vonden de stoere werkers daarbij in het waterschap van de Baaksche beek. Dat heeft nu het water in de macht."

Geholpen door een verbeterde afwatering en de introductie van de kunstmest verandert het buitengebied in de tientallen jaren na 1830 in vruchtbare landbouwgrond, vol met ruisend graan. Ondernemers in de omgeving van het Broek zullen met veel interesse de verrichtingen van deze stoere werkers hebben gevolgd want ongetwijfeld hadden die van alles nodig en daarin zouden zij graag voorzien. Omdat het transport met paard en wagen in die dagen nog traag en moeizaam is verschijnen er her en der nieuwe windmolens, zodat de nieuwe boeren hun graan dicht bij huis kunnen laten malen. En zo ontstonden aan de

Halse kant, dichtbij de al genoemde boerderijen langs de Tolhutterweg, een aantal bedrijven.

Graanmaaldery Coops

In Halle ziet ook Jacobus Christoffel Horsting wel brood in een molen voor de boeren uit de omgeving. Horsting is door zijn huwelijk met Hendrika Johanna Aleida Becking in 1831 ingetrouwd op de Landeweer, destijds logement en tapperij. Op 25 augustus 1848 legt zijn vrouw de eerste steen voor deze windmolen. Als Horsting in 1859 overlijdt op de leeftijd van 54 jaar is dat het begin van allerlei ontwikkelingen. In 1866 wordt het hele complex van de Landeweer, inclusief logement, molen en bijbehorende landerijen verkocht. Nieuwe eigenaar van de molen wordt dan Gerhard Herman Coops, zoon van molenaar Derk Coops in Zelhem. En daarmee belanden we bij een familie die al sinds eeuwen nauw verbonden is met het beroep van molenaar. Gerhard Herman is zelf ongetrouwd, maar als hij in 1892 overlijdt neemt oomzegger Bernard Coops (zoon van zijn jongere broer Derk) het stokje over. Zijn oudere broer Derk Willem Johan Coops blijft op de molen in Zelhem. Niet alleen in Halle, maar ook elders in de omgeving verschijnen door de jaren heen windmolens. Later veelal omgebouwd tot modernere maalderijen die draaiden op petroleum- of dieselmotoren of op elektriciteit. Vanuit Halle sticht Bernard Coops zelf ook een aantal filialen in de omgeving, om zijn klantenkring nog beter te kunnen bedienen. Zo zijn er vestigingen in Westendorp, Veldhoek, De Heurne onder Ruurlo en bij Silvolde.

Omstreeks 1923 wordt de Tolhutterweg verhard, een enorme verbetering is voor de toegankelijkheid van het gebied. Al snel wordt ook hier een graanmaaldery en kunstmesthandel gebouwd door de firma Coops. Deze wordt in de jaren daarna uitgebreid met een machinekamer en berging. In 1928 werd een woning met winkeltje gebouwd waar behalve kruidenierswaren ook op bescheiden schaal huishoudelijke artikelen werden verkocht, zoals serviesgoed. De familie Lovink uit Zelhem was de eerste die hier zijn intrek nam. Het meel voor deze vestiging werd geleverd vanuit de molen in Halle. Het brood kwam vanuit de vestiging in de Veldhoek.

Na de oorlog waren er ook nog enkele uitbreidingen, in 1952 met een weegbrug en in 1954 met een kunst-mestbergplaats. Omstreeks 1960 werd het bedrijf gesloten en verkocht.

Het filiaal in de Heurne, gezien vanuit de richting van de Tolhut. Rechts de maalderij, dan het woonhuis met winkel. Iets verder zien we het woonhuis/café behorend bij de smederij. De eigenlijke smederij is niet zichtbaar en bevindt zich achter het huis. Tegenwoordig is het nog bestaande witte gebouw van de smederij nog enigszins te herkennen aan de karakteristieke ramen. Mogelijk dateert deze foto uit 1930 of iets later. (collectie familie B. Toevank)

Smederij

In 1925 werd naast de maalderij door de firma Coops ook nog een smederij met winkel gebouwd. Het bedrijf werd verhuurd aan Derk Jan Jolink en zijn vrouw Hendrika Jolink-Weggelaar uit Varsseveld. In 1927 is er sprake van een nieuw woonhuis en café bij de smederij. In 1933 wordt Jan Kerkwijk als huurder genoemd van zowel de smederij als het café, maar als de firma Coops in 1938 de zaak wil verkopen, vertrekt smid Kerkwijk en begint voor zichzelf verderop aan de Tolhutterweg in buurtschap De Bruil, dicht bij het kasteel. De nieuwe eigenaar van café en smederij wordt smid H.J. Groot Wassink.

V.l.n.r. smid Derk Jan Jolink, Hendrik August Hobelman, Arend Vorentjes, smidsknecht Jan Kerkwijk en Manus Abbink voor de smederij. (bron: Oude beelden uit Halle-Heide en omgeving)

Na de oorlog zouden café en het bijbehorende zaaltje zijn uitgebreid, onder andere met nieuwe toiletten. Volgens de verhalen was café De Heurne onder meer de thuisbasis van de toneelvereniging Irene, de zangvereniging en de buurtvereniging Moedig Voorwaarts. In de jaren vijftig was er ook de toen nog handbediende telefooncentrale gevestigd.

Omstreeks 1972 is het café-woonhuis verbouwd tot woonhuis. De smederij en café waren toen al opgeheven.

Café de Heurne zoals het werd genoemd. De foto is vermoedelijk omstreeks 1935 genomen. (bron: Oude beelden uit Halle-Heide en omgeving)

Verdere bedrijven

Later kwamen er nog meer bedrijven in deze omgeving. Een paar honderd meter verder, richting Ruurlo, begonnen de broers Kleinhesselink in de jaren vijftig van de vorige eeuw met een loonwerkbedrijf. Inmiddels zijn al die filialen ook weer verdwenen. Door technische en maatschappelijke veranderingen werd lokale aanwezigheid steeds minder van belang. Transport en afstanden vormden geen probleem meer. Dat betekende het einde van de filialen en die werden dan ook gaandeweg afgebroken of kregen een andere functie. In de Heurne is alles afgebroken en staat er nu een nieuw woonhuis.

Hanna

Johanna Coops, de enige dochter in dit gezin, werd geboren op 8 oktober 1904. Op 10 augustus 1944 trouwde ze op 39-jarige leeftijd met de 35-jarige Fredrik Toevank uit Ruurlo. Hanna was na haar huwelijk niet meer betrokken bij het bedrijf in Halle.

Trouwfoto van Hanna Coops en Fredrik Toevank.
(collectie familie B. Toevank)

Een foto van de firma Toevank omstreeks 1950.
De prachtige bewerkte lijst om deze ingekleurde foto zal veel ouderen nog wel bekend voorkomen. In die tijd was er een fotograaf, de naam is helaas onbekend, die op grote schaal dergelijke ingekleurde foto's heeft gemaakt, allemaal met dezelfde lijst er omheen.
(collectie familie B. Toevank)

De vader van Fredrik, Johan Toevank, was in 1910 naast het boerenbedrijf begonnen met een maalterij, bakkerij en kruidenierswinkel aan de Tolhutterweg in Ruurlo. Niet in de nabijheid van het filiaal van de firma Coops, maar in de buurtschap De Bruil in de omgeving van het kasteel in Ruurlo.

In 1930 nam Fredrik het bedrijf over van zijn vader. In 1955 werd de winkel uitgebreid. In 1971 werden de winkel en bakkerij gesloten en in 1975 ook de maalterij.

Meer informatie over de inhoud en de verkrijgbaarheid van het boek is te vinden op de website van Bennie Eenink:
www.sites.google.com/view/molenhalle

WIE ZIJN DIT OOK AL WEER.....?

Uit het archief (4)

Op 28 september 2023 werd Huize Willibrordus geopend op de plek van de vroegere Sint Willibrordus-school uit 1930. In het archief van Old Reurle

vonden wij een feestelijke foto van de oude school. Wie kan meer over deze foto vertellen en wie zijn de mensen op deze foto.

Graag uw reactie naar gekeflorijn@gmail.com

HET RAADSEL VAN DE SNEPPENDIJK

Wie wel eens oude kaarten van het Graafschap Zutphen uit de achttiende eeuw heeft bekeken zal het meteen opgevallen zijn: die kaarsrechte streep iets ten oosten van Ruurlo. Met daarbij de naam Sneppendijk. Maar wat was die Sneppendijk eigenlijk? Kunnen we het spoor nog verder volgen terug in de tijd? En -ook interessant- is er anno 2023 nog iets van terug te vinden? Een kort verslag van een moeizame speurtocht.

Jan Oonk en Gerrit Florijn

Uitsnede uit de kaart van het Graafschap Zutphen, gemaakt door Hendrik de Leth tussen 1740 en 1766. De kaart van Tirion is wat Ruurlo en omgeving betreft vrijwel identiek.

Als we het hebben over die oude kaarten dan gaat het met name om twee bekende kaarten die gemaakt zijn van het Graafschap Zutphen, de ene van Hendrik de Leth uit 1740 en de andere van Isaak Tirion uit 1741. De Leth en Tirion zijn bekende namen in de wereld van de cartografie. De kaart van De Leth (1703-1766) maakt deel uit van zijn tussen 1740 en 1766 uitgegeven 'Nieuwe geographische atlas en historische atlas, van de Zeven Vereenigde Nederlandsche Provincien'. Naast kaartenmaker was hij ook kunstenaar en boekhandelaar in Amsterdam. Isaak Tirion (ca. 1705-1765) was uitgever van boeken, tijdschriften en atlassen, eveneens in Amsterdam. Voor het maken van de atlassen had hij cartografen in dienst, de kaart

uit 1741 is gemaakt door J. Keizer. Op beide kaarten is de Sneppendijk weergegeven door een dubbele streep.

Ligging en lengte

Het eerste probleem waar we tegen aanlopen is om te achterhalen waar de Sneppendijk precies lag. Op beide kaarten volgt ze een lijn van noordoost naar zuidwest, ongeveer op de lijn van de Platvoet, iets ten oosten van Borkulo tot de buurtschap Varssel. Het beginpunt ligt pakweg 2,5 km zuidwestelijk van de Platvoet, iets zuidelijk van de huidige Meibeeck. Met die afstanden moeten we wel wat voorzichtig zijn. Pas met de invoering van het kadaster in 1832 gaat men alles tot op de meter nauwkeurig uitmeten

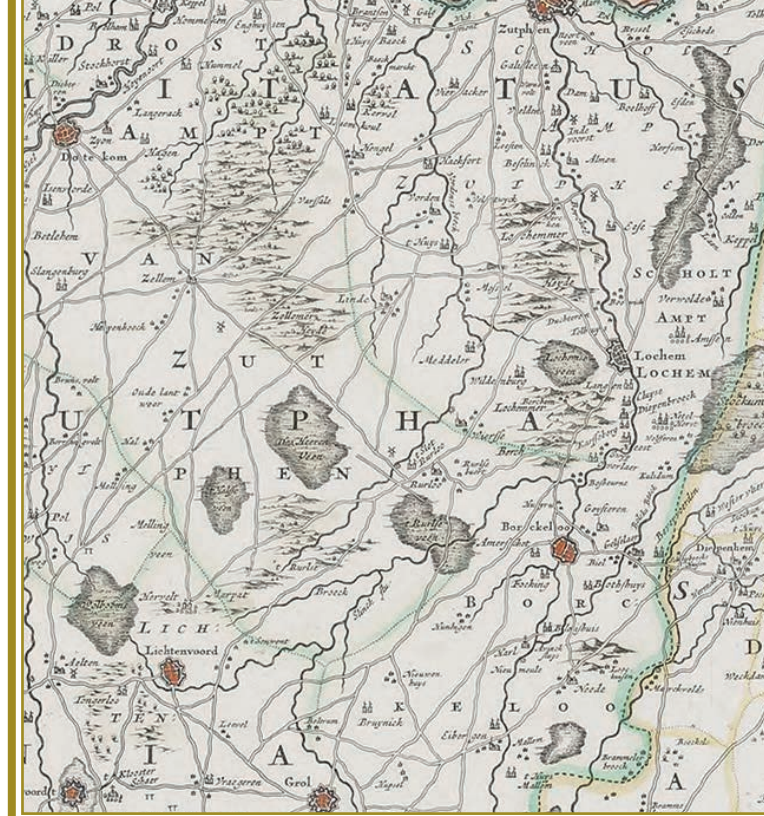
en vastleggen. De kaarten uit de tijd daarvoor geven eerder een schematisch beeld dan een exacte weergave. Dat zien we ook bij de kaarten van De Leth en Tirion. Beiden gebruiken de Rijnlandse roede als afstandsmaat, waarvoor standaard een lengte van 3,77 meter wordt gehanteerd. Passen we dat toe op beide kaarten dan lijken de afstanden tot omliggende plaatsen als Borculo, Zelhem en Zutphen ongeveer 20 procent te hoog uit te komen. Het is in ieder geval verstandig om dat in het achterhoofd te houden. Voor wat de lengte van de Sneppendijk betreft komt Tirion tot 1480 en De Leth tot 1530 Rijnlandse roeden. Ofwel respectievelijk 5,6 km en 5,8 km. Ook dat lijkt wel erg royaal, want bij de zuidelijkste punt kom je dan al uit in de Veldhoek op Hengeloos gebied. De afstand van de Sneppendijk tot de dorpskerk bedraagt bij Tirion hemelsbreed 370 en bij De Leth 420 Rijnlandse roeden. Ofwel respectievelijk 1,4 km en 1,6 km. Passen we dat toe op de huidige situatie dan komen we uit op een punt 200 à 400 meter voorbij de rotonde Groenloseweg/Rondweg.

Langs de Sneppendijk is aan de kant van het dorp een weg ingetekend. Aan de noordzijde buigt deze af richting Borculo, aan de zuidzijde lijkt deze aan te sluiten op een weg die westwaarts in een vrijwel rechte lijn uitkomt in het Medler. Dus wat tegenwoordig ongeveer de route Spijkerdijk-Rommelderdijk is. Ook dat wijst erop dat het formaat van de Sneppendijk door Tirion en De Leth wel erg royaal is weergegeven, want in dat geval kan de lengte hooguit 3 km of iets meer zijn. De kaarsrechte structuur is in ieder geval een aanwijzing dat de Sneppendijk door mensen is gegraven en aangelegd.

Oudere kaarten

Laten we eens kijken of we sporen kunnen vinden van de Sneppendijk in nog oudere bronnen. En inderdaad, het blijkt dat we nog heel wat verder terug kunnen in de tijd. Zo komt de Sneppendijk ook al voor op een kaart van het Graafschap Zutphen die in 1684 is uitgegeven door Nicolaes Visscher (1618-1709). Visscher was destijds een bekend cartograaf en uitgever in Amsterdam. Ook op deze kaart komt de Sneppendijk voor als een kaarsrechte lijn, die qua richting overeenkomt met Tirion en De Leth. Visscher gebruikt 'uren gaans' om afstanden aan te geven, gewoonlijk wordt voor 1 uur gaans een afstand van 5 km gerekend. Al rekenend komen we dan tot een lengte van pakweg 3,3 km, en dat is een stuk korter (en realistischer) dan bij Tirion en De Leth. De afstand tot de kerk is met 1,2 km wel vergelijkbaar.

Maar we kunnen nog verder terug. Ook op een kaart van het Graafschap Zutphen die in 1654 is uitgegeven door Jacob van Biesen komt de Sneppendijk al voor als de inmiddels bekende rechte lijn. Van Biesen was als drukker aangesteld door het Hof te Gelre in Arnhem. Ook hij drukt de afstanden uit in uren gaans.

Fragment uit de kaart van het Graafschap Zutphen uit het jaar 1684 van de hand van Nicolaes Visscher

Uitsnede uit de kaart van het Graafschap Zutphen, in 1654 uitgegeven door Jacob van Biesen

Dat levert hier een lengte op van 3,8 km en een afstand tot het dorp van 1,4 km. De richting wijkt echter duidelijk af van de eerder genoemde kaarten. Bij Van Biesen ligt de Sneppendijk exact op de lijn Borculo-Zelhem, en dat is duidelijk wat meer noord-zuid gedraaid.

Van Geelkercken

De kaart van Van Biesen is gemaakt door Nicolaas van Geelkercken en dat is een interessante naam in relatie tot Ruurlo en het Ruurlose Broek. Van Geelkercken (Scherpenzeel, ca. 1585-Arnhem,

1656) was als landmeter in dienst van de Staten van Gelderland. In 1627 duikt hij voor het eerst op in onze contreien wanneer hij een schets maakt van het gebied tussen Borculo en Groenlo. Dit om uit te zoeken of het mogelijk is om een 'gracht' te graven vanaf Groenlo tot de Lebbenbrugge bij Borculo. Uit aantekeningen op een latere kaart uit 1656 valt af te leiden dat Van Geelkercken ook in 1628 en 1629 in Ruurlo is geweest, maar die kaarten zijn verloren gegaan. De oudste nog bestaande kaart dateert uit 1641. In dat jaar komt Van Geelkercken opnieuw naar Ruurlo om de grenzen van het Ruurlose Broek in kaart te brengen, want daarover is nogal eens onenigheid met omringende marken.

Een deel van de kaart die Nicolaas van Geelkercken in 1651 maakte van het Ruurlose Broek.

Een rode en gele lijn

Ondanks het woeste karakter was het Ruurlose Broek dus een begeerd gebied en daar begint de narigheid. Vanwege de rijkdom aan grondstoffen was er voortdurend onenigheid over die rechten en over de juiste loop van de grens met de omringende marken. Van daar dat Van Geelkercken er in 1641 op uit wordt gestuurd om de grenzen nog eens duidelijk in kaart te brengen. Op 5 augustus trekt hij met een groep mensen uit Beltrum, Lintvelde en Zieuwent langs de grens en twee dagen later met een groep mensen uit Ruurlo. Beide keren wordt hem een ander verhaal voorgehouden, wat Van Geelkercken op zijn kaart intekent met een rode en met een gele lijn. Van de Sneppendijk is hier geen sprake, maar die ligt dan ook buiten zijn werkgebied.

Tien jaar later, in 1651, is Van Geelkercken er weer. Opnieuw om de grenzen nog eens vast te stellen. Op verzoek van de Heer van Ruurlo tekent hij nu ook de eendenkooi en de Sneppendijk in als markeringspunten, zo vermeldt hij in de toelichtende tekst. '...

hebben vaders belast bij raminge te nootieren waer den Sneppendijck ofte Lantweer, de Rurlse vogelkooij ende Nieuwenkamp op den Voshhavel gelegen was', zo noteert hij.

In 1671 wordt nog weer een kaart gemaakt op basis van de verschillende versies die Van Geelkercken in eerdere jaren heeft gemaakt. Uit de notities bij deze kaart blijkt dat hij in 1651 zijn ronde rond het Ruurlose Broek vanaf de Sneppendijk is gestart. 'Anno 1651 den 24 augusti so heb ik onders[chrevene] met de heeren van het hof ende reeckenkamer in de tegenwoordicheijt van den heere van Rurl, amptslieden van Borckuloo, Lichtenvorde ende Hervelt 't Broeck rontom gereden, beginnende van de Lantweer ofte Sneppendijck ...'

Landweer

Voor we ons nader verdiepen in de ligging van de Sneppendijk op de kaart van Van Geelkercken eerst iets meer over die term 'Lantweer ofte Sneppendijck'. Want dat is interessant en zegt iets over de functie van de Sneppendijk. Landweren waren kort samengevat begroeide wallen, bedoeld om vijandelijke legers en andere indringers af te schrikken. Die functie zou de Sneppendijk ook gehad kunnen hebben, temeer daar het onbegaanbare Ruurlose Broek ooit de natuurlijke landsgrens vormde tussen het graafschap/hertogdom Gelre en het bisdom Munster. Maar dan gaan we al terug tot in de Middeleeuwen. Anderzijds dienden landweren ook om het wild (bijvoorbeeld wolven) buiten de mark te houden of, andersom, het eigen vee binnen te houden.

Duidelijk is dat de Sneppendijk een gebied afsloot tussen twee moerasgebieden: het Ruurlose veen aan de noordzijde en het Hattemer veen (ook wel aangeduid als Heerenveen of Wolsveen) aan de zuidzijde. Blijkbaar moest het indringers beletten om via dit nog enigszins begaanbare deel het dorp te naderen.

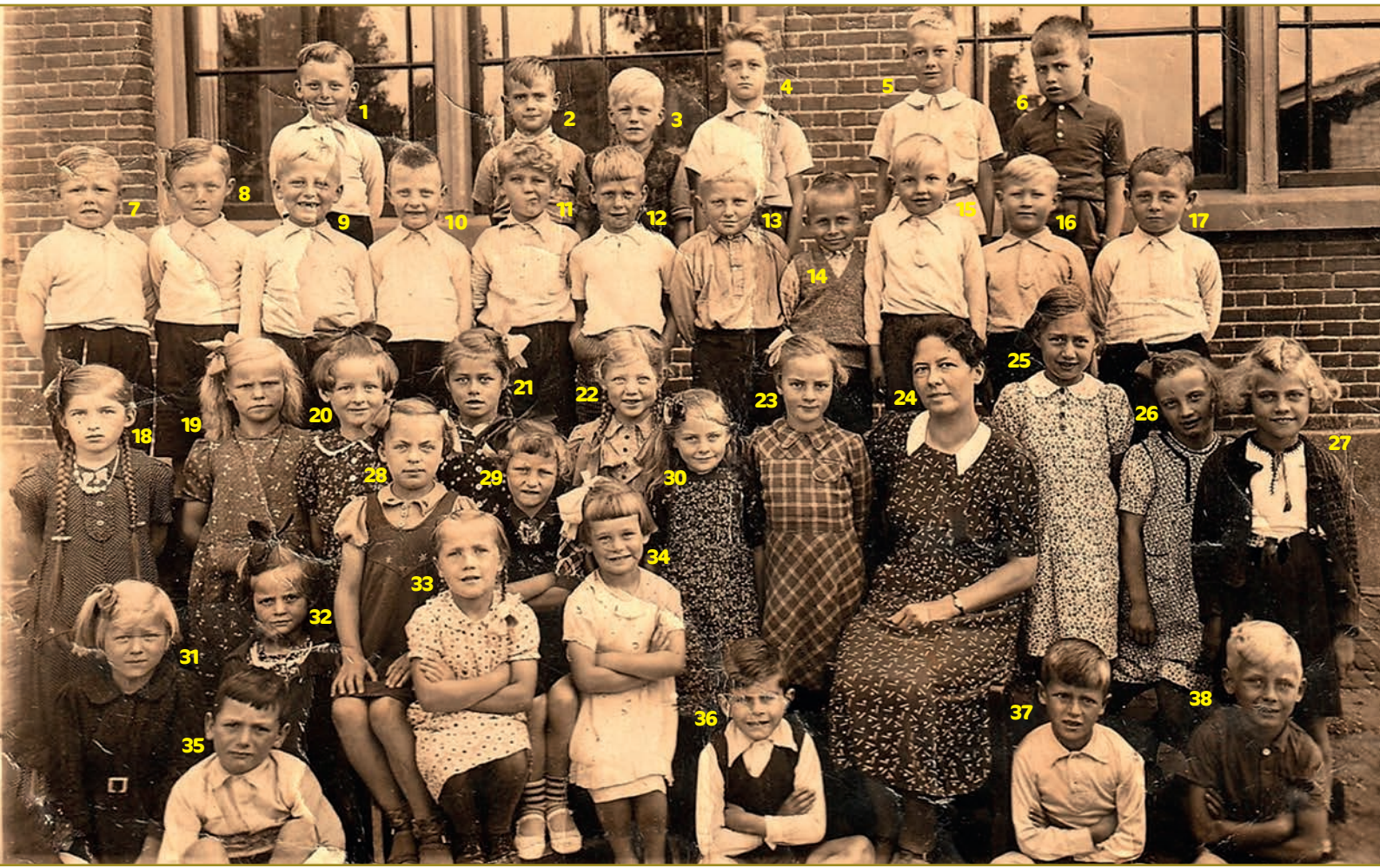
Een landweer bestond doorgaans uit een verhoogde wal, aan beide zijden geflankeerd door een gracht. Dat lijkt bij de Sneppendijk ook het geval, gezien de weergave met dubbele lijnen door De Leth en Tirion. De wal was begroeid met ondoordringbaar struikgewas. Overigens hadden de landweren rond 1650 hun militaire functie al lang verloren.

Markenboek

Als we verder zoeken vinden we ook nog een sporadische vermelding van de Sneppendijk in het markenboek van Ruurlo en het Ruurlose Broek. Het exacte jaartal is niet bekend, maar het moet ergens dateren uit de periode 1621-1625. Het betreft hier een telling van het aantal kaprijpe bomen op de landweren rond Ruurlo. Met 180 stuks telt de Sneppendijk het grootste aantal. 'Noch op die Snippen landtwer 180. Die besten dar uuijt.'

In totaal worden tien delen van de landweer genoemd. Die liggen alle in een mooie halve cirkel rond het

WIE ZIJN DIT OOK AL WEER.....?

Uit het archief (3)

De foto van de vorige keer van de Dorpsschool heeft de volgende reacties opgeleverd:

De namen bij deze foto zijn genoemd door Rita Woestenink (haar moeder is nr. 18), Johanna Ooyman-Klein Tiessink, Riek Boeijink-Ribbers en Heintje Roerdink-Visschers. Dank voor de reacties! De foto is gemaakt 1941/1943 bij de Dorpsschool (nu bibliotheek).

De namen: 1 Johan Wezinkhof, 2 Arie Klein Tiessink, 3 Bennie Zevalking, 4 Reind Stokkink, 5...?, 6 Hennie Ligtenberg, 7 Arend Jan Groot Bleumink, 8 Hendrik Jan Klein Winkel, 9 Gerrit Jan Klein Kramenbarg, 10 Appie Flierman, 11 ...?, 12 ...?, 13 Eibert Jan Eggink ("Zomp"), 14 Wim Meulenveld ("Kemken"), 15 Herman Holmer, 16 Jan Klein Brinke, 17 Antoon Bouwmeester, 18 Hanna Gijgink, 19 Hanna Dijkman, 20 Heintje Ribbers ("Bosman"), 21 Heintje Wezinkhof ("Oltwater") 22 Gerda Oldenboom, 23 Riekje Janssen, 24 Juf D. van der Elskamp, 25 Jo Eikelkamp, 26 Gerritje Hakken 27 Annie Romville, 28 Annie Schlütter, 29 Dela Markerink of Tonnie Altena, 30 Heintje Visschers, 31 Gerrie Bergsma,

32 Hanna Eggink, 33 Reintje Klein Brinke ("Moespot") 34 Tinie Groot Jebbink, 35 Jan Ribbers, 36 van der Ploeg, 37 ...?, 38 Herman Dijkman. Zo als u ziet staan er nog enkele vraagtekens. Mocht u nog namen herinneren laat het ons weten, dan wordt het archief nog completer.

Heintje Roerdink vertelt nog: "Dat heette toen school A, waar nu de bieb is. Ik denk ongeveer 1942/1943. In de oorlog was de school bezet door de Duitsers. (juni 1944, Red.) We kregen toen les in een kippenhok bij de fam. Langenbarg op de Haar, en bij de Brouwer waar nu de fam. van de Berg woont aan de Brouwershoekweg. Daar liepen de muizen over de banken. Dat heeft indruk gemaakt. Dat zullen we en mogen we nooit vergeten."

Illustratie: Willemien Mekking

EUREKA! (4)

En toen was der lech

Hermien Bannink

Tja lech, ik kan mie neet herinneren dat wie gin stroom hadden. Al was dat neet zo good geregeld as noe. Ie hadden paole langs de weg, met draod en an het ende ging den draod bie ons naor binnen. Wie zatten, zoas ze dat numen, an het vutenende.

Thuus hadde wie op de delle, in de achterkôkken en in de veurkamer lamplech. En ok de twee slaopkamers hadden zo'n klein peerken, hangend an een draod. At der in de buurte 's aovends onverwacht wat meer stroom gebruikt wonnen, ging bie ons, wie zatten tenslotte an het ende, de lampe bienao uut. Klagen dat was der neet bie, der was nog gin rijdende rechter en dat zol ok schande evonden worden. Ok hadde wie een paar stopcontacten en dee hadde wie ok neudig veur de looplampe.

Mien vader timmeren in dee jaoren een extra slaopkamer op zolder. En veur nood, hee was tenslotte gin elektricien, behielpe wee ons lange tied met een looplampe. At mien zuske en ik 's avonds bietieds naor bedde waren ebrach, kreges wie mekare nog wel is in de plukhaore.

Veural mien zuske kon good schreeuwen, zodat mien moo dan as straf de stekker der beneden uut trok. Gezusterlijk schreeuwen wie dan, dat wie zo bange in't donker waren. Met "vooruit dan maor" ging dan beneden de stekker der weer in.

Zelfs um rotten te bestrijden, was een looplampe handig. Umdat wie an de bekke wonen, stikken het in de schuren en hōkke van de waterrotten. To op een keer het de spuigaten uut leep, bedachten mien opa en oom, dee jager waren, um ze te gaon scheten. In het

duuster verschansen ze zich met het jachtgeweer in het hoonderhok.

Mien moder zol nao een seintje de stekker van de looplampe in het stopcontact doon. En wie, mien zuske en ik, zatten op onze kneekes op het bedde veur het raam af te wachten, wat der ging gebeuren. Der heersen absolute stilte.

Toen was 't zo wied, de stekker ging der in en het lech ging an in het hoonderhok. Der volgen een oorverdovend kabaal van geweschoten, rammelende roeten en de in nood verkerende kakelende kippen. De rotten... dee zochten in grote getale de loopgraven of de bekke op. Too het tumult verstommen, wonnen de balans op emaaft. De meeste roeten van het hoonderhok an diggelen. Een stuk of wat hoonder dood eschotten. En gin ene rotte dee het laeven had elaoeten. Wat een aovend, noe zeuventig jaor later is mie dat nog bie ebleven as de dag van gister.

En dan had ie nog het lech van de stallōchte. Een walmend geval veur at der gin ander lech veur hande was. De lōchte wonnen gebruikt at der een verlossing plaats vond, bijvoorbeeld van een koo of varken. En ok ha-j de stallōchte at ie s aovonds de buurte in gingen. Dan verlichten dee lampe oe soms modderige pad.

As kinder wis ie; op Oldjaorsaovend, heuren ie gestommel bie de zieddeure. Daor kwam dan ome Hendrik nog effen an. Met tante Grade, dee het lech in de zandweg bienao neet had können bie hollen. Ze gingen langs de familie, um zo ok ons, een good uutende te wensen met natuurlijk de stallōchte, vol egotten met petroleum.

Ging ie 's aovonds fietsen, had ie meestal lech van de fietslampe, an edreven deur een dynamo. Hadde is een vriendje den oe naor huus brach, ging het lech uut umdat e stille stond. Ie zaggen dan alene nog het gluijen van de sigarette. En ging den ok uut, dan wonnen het pas ech spannend.

De veurganger van disse lampe was de carbidlampe op de fietse. Mien opoe zweren der bie. A'j dan van de fietse mossen bieveurbeeld in een zandweg, heel ie lech. Ze hef het lange vol ehollen dat dat de ideale verlichting was, tot der haos gin carbid meer te kriegen was.

Noe kun ie oe dat geklungel met dat lech haos neet meer veurstellen. Maor pas heuren ik nog, dat wie in onze good geregelde wereld sommige dinge verget of neet meer wet.

Een puberzoon van een kennis kreeg een olde fietse, um met naor de karmse te gaon. Hee kwam thuus en zei, "Dee fietse is neet good, de lampe dut het neet." Zien olders wisten de oplossing nog wel. Effen de dynamo tegen het rad en der was lech. Eureka!

A'j teminste blijft fietsen.

RUURLO@ECAL (1)

In deze rubriek belicht **Ellen ten Brink** een gegeven uit de geschiedenis van Ruurlo aan de hand van informatie uit de collectie van het Erfgoedcentrum Achterhoek en Liemers.

HENK KLOMP EN DE RUURLOSE TONEELVERENIGING

De Ruurloër is een toneel minnend mens. Dit moet je wel concluderen als je verneemt hoeveel toneelverenigingen het dorp heeft gekend. En nóg kent. Want de leden van Tot Nut en Genoegen (Brooks Toneel), Steeds Beter (Bruils Toneel), de Jong Gelre revue en het Volksfeest Veldhoek staan nog steeds op de planken. Nog vier toneelverenigingen telt het dorp en ooit kende het er negen! Vijf andere verenigingen zijn sinds 1988 opgeheven. De toneelvereniging Irene (uit buurtschap Heurne) als laatste in juni 2022. Over de oudste vereniging en een van haar bekendste leden, de gemeentebode Henk Klomp, wil ik het hier graag hebben. Het gaat om de Ruurlose Toneelvereniging, ook wel Dorpstoneel genoemd, in 1928 opgericht en in 2016 opgegaan in Irene.

Toen ik op onze website www.ecal.nu op zoek ging naar informatie voor deze rubriek, trokken foto's met daarop Indianen mijn aandacht. Indianen (!) in Ruurlo? Jazeker, Winnetou en zijn mannen die een 'treinkaping' uitvoeren om hiermee hun ongenoegen te uiten tegen de beoogde sluiting in 1970 van de spoorlijn Zutphen-Winterswijk. En in 1983 protesteert de indianenleider en zijn gevolg met de kreet

De hoofdrolspelers van het Openluchtspel Winnetou overhandigen een scalp aan burgemeester De Beaufort. Rechts Henk Klomp als Old Shatterhand, Vordensweg te Ruurlo, 1968

'Strijdbijl of vredespijp' op het Kerkplein tegen de gemeentelijk herindeling. Door deze foto's maakte ik kennis met het fenomeen de Winnetouspelen en ontdekte ik in ons archief de Collectie Klomp met informatie over de Ruurlose Toneelvereniging.

Gemeentebode Henk Klomp in zijn kantoor in Huize Ruurlo, december 1984

Al lezend in deze verzameling viel ik van de ene verbazing in de andere. Volgens de advertentiegids voor Ruurlo en omstreken voerde de vereniging in de eerste 30 jaar zo'n 70 stukken op. Henk Klomp kwam rond 1955 bij de vereniging en werd een vaste vertolker van diverse personages. Zijn collectie bevat vele toneelscripts en hij wordt vermeld in talrijke programmaboekjes en recensies van uitvoeringen, onder ander van de middenstandsrevues Reurle roert zich, de scheepsrevue Ahoy in 1957 en over zijn rol als de hotelhouder Roberto Morello in de operette Taranella. Ja, hij kon dus ook zingen. Hiervan getuigen

Openluchtspel, links Old Shatterhand (Henk Klomp) en rechts Winnetou, juli 1971

ook twee programmaboekjes van optredens in 1955 te Renesse en in 1958 te Serooskerke. Hier verzorgde het Adoptiecomité Ruurlo in samenwerking met Dorpstoneel avonden met zang, muziek en spel om de Zeeuwen enigszins af te leiden van de watersnoodramp. Maar wat betekende die machtiging voor het mogen gebruiken in de woning Kerkplein 6 en in het Rijkenbargsebos van een enkelloops jachtgeweer? Deze was in 1968 verstrekt aan het Openluchtspelcomité, p/a dhr. H. Klomp. Het aangetroffen script van Winnetou, opperhoofd der Apachen brengt uitkomst. Henk Klomp speelde tussen 1962 en 1971 vier keer de rol van Old Shatterhand en genoot hiermee grote bekendheid. Hiervan getuigen de vele recensies over de spelen in regionale en landelijke kranten en ook in de Katholieke Illustratie van september 1962. In juni 1967 ontving Henk een brief met als afzender 'Ray, P. Schreve. caravan The Big Kid, Slachthuisgade box 14, te Den Haag'. Ray Schreve toont zich in zijn brief een Winnetou en Old Shatterhand vereerder, is lid van de Nederlandse vereniging van indianen en Karl May vrienden en correspondeert met Indianen uit 'reservations in the States'. Hij hoorde op de radio van de Ruurlose Openluchtspelen en was verheugd in

contact te treden met Old Shatterhand alias Henk Klomp.

Het is mooi dat Henks liefde voor toneel is vastgelegd in een collectie. Henk Klomp, geboren op 9 februari 1928 en overleden op 17 maart 2007, ging in mei 1989 met pensioen. De foto's van zijn afscheidsreceptie en de in dit artikel beschreven foto's zijn terug te vinden in de Beeldbank op www.ecal.nu. De Collectie Klomp met daarin ook bijna 40 foto's van de scheepsrevue Ahoy is bij het Erfgoedcentrum in te zien. Ook op deze foto's komt Henk Klomp veelvuldig voor.

Bronnen: het boek Ruurlo, van 1900 tot Berkelland, uitgave van de Historische Vereniging Old Reurle, 2006; ECAL, SARA 0418, Collectie Klomp te Ruurlo, 1955-1968.

SPONSOREN

De volgende bedrijven en instellingen hebben door hun financiële bijdrage het mogelijk gemaakt dat wij ons kwartaalblad "Onder d'n Kroezeboom" kunnen realiseren. Wij zijn hen daarvoor zeer erkentelijk.

Bestuur Old Reurle

Houtzagerij Agneta

www.vaags.nl

www.vriendenvanagneta.nl

Apotheek Ruurlo

0573 - 454522

www.apotheekruurlo.nl

Harrie Arendsen Pedaleur Bikes

0573 - 452743

www.moovz.nu

Avenarius Hampshire Hotel Restaurant

0573 - 451122

info@avenarius.nl

Albert Bakker Video

0573 - 453172

www.abvideo.nl

Bronkhorst High-Tech B.V.

0573 - 458800

www.bronkhorst.com

Decorsign ICT & Internet

0573 - 454109

www.decorsign.nl

Schildersbedrijf H. Dolphijn en Zn.

0573 - 451024

Eijgenhuijsen BV

0573 - 453180

www.eijgenhuijsen.com

Fi'dysi Hair en Beauty Salon

06 - 10624218

www.fidysi.nl

Mark Fokkink Tweewielers

0573 - 453100

www.fokkinktweewielers.nl

Goossens Tweewielers

0573-257361

www.goossenslochem.nl

Groot Jebbink Bloemen en Planten

0573 - 451407

www.grootjebbink.com

De Heikamp Pannenkoekboerderij

0573 - 452090

www.heikamp.nl

HL Grafisch

0573 - 454237

www.hlgrafisch.nl

Hoekman Vis

06 - 12873849

Hofstede Tweewielers

0573 - 450055

www.bth.nl

Bouwbedrijf J. Hummelink

06 - 39572478

www.bouwbedrijf-jhummelink.nl

Bloem & Dingetjes

0573 - 462944

'n Ibink Boter en Kaasboerderij

06 - 51901506

www.nibink.nl

De Keizerskroon Café-Restaurant

0573 - 451416

www.keizerskroon-ruurlo.nl

Klein Kranenburg Bouwbedrijf

0573 - 451414

www.betonpoeren.nl

Hoveniersbedrijf Krabbenborg

0545 - 271909

www.hoveniersbedrijfkrabbenborg.nl

Kuenen Keurslager

0573 - 451337

www.kuenen.keurslager.nl

Lammerdink Print-Sign-Kleding
0573 - 254630
www.lammerdink.nl

Lievestro Software bv
0573 - 438444
www.lievestro.nl

Lusanne Lingerie
0573 - 453070
www.lusannelingerie.nl

Meek's Meubelen
0573 - 453349
www.meeksmeubelen.nl

Martijn Nijenhuis Verbouw, Onderhoud
06 - 12096066
www.nijwo.nl

De Naober Dinercafé
0573 - 451532
www.denaober.nl

Nicolet Coiffure Ruurlo
0573 - 451568
www.nicoletcoiffure.nl

Ap van Oorspronk
0573 - 451824

Bakkerij Oude Wesselink
0573 - 451386
www.bakkerijoudewesselink.nl

Peters Bestratingen
0573 - 452560
www.petersruurlo.nl

Ribbers Bouwbedrijf
0573 - 451270
www.ribbers-bouw.nl

Camping Schoneveld
06 - 21382343
www.campingschoneveld.nl

Schot - Ruurlo BV
0573 - 451695
www.schot-ruurlo.nl
Spannevogel Woninginrichting
0573 - 453193
www.spannevogel.nl

Steenjtes Zelfstandig Adviseur Regiobank
0573 - 451485
www.steenjtes.nl

Supermarkt PLUS Stam
0573 - 453552

Star Doolhof
0573 - 453175
www.doolhofruurlo.nl

Sturris Ruurlo
0573 - 491251
www.sturrisruurlo.nl

SVEN Voor Ogen
0573 - 454629
www.svenvoorogen.nl

Swift Hairfashion
0573 - 451552
www.swiftairfashion.nl

Tap & van Hoff Notarissen - Lochem
0573 - 298398
www.tapvanhoff.nl

Teunissen Mode Ruurlo
0573 - 451438
www.teunissenmode.nl

Thoma Post Makelaars
www.thoma.nl

Welkoop Ruurlo
0573 - 452500
www.welkoop.nl

Wensink Landbouwmechanisatie
0573 - 451248
www.wensink-ruurlo.nl

Wesselink Makelaars & Taxateurs
0573 - 454027
www.wesselinkmakelaars.nl

Fysiotherapie Maatschap van Zadelhoff
0573 - 458138
www.fysiotherapieruurlo.nl

COLOFON

Voorzitter

Dhr. G. klein Bluemink

Wildenborchseweg 21v
7261 WX Ruurlo

06 - 22108568
voorzitter@oldreurle.nl

Secretaris

Dhr. J.H. Meulenveld

Vordenseweg 4
7244 PS Barchem

0573 - 491319
secretaris@oldreurle.nl

Penningmeester

Dhr. A.J. Schepers

Stationsstraat 10
7261 AD Ruurlo

0573 - 452409
penningmeester@oldreurle.nl

Tweede voorzitter

Dhr. R.F. Siemens

Beatrixlaan 43
7261 XW Ruurlo

0573 - 452503
r.f.siemens@gmail.com

Bestuursleden

Mw. J. Schepers-Abbink

Stationsstraat 10
7261 AD Ruurlo

0573 - 452409
apschepers@ziggo.nl

Mw. I. Hummelink-Klein Brinke

Strikkersteeg 11
7261 RW Ruurlo

06 - 10339990
inahummelink@outlook.com

Dhr. H. Wezinkhof

Kapelweg 4
7251 KM Vorden

0575 - 556427
wezinkherger@gmail.com

Organisatie jaarprogramma

Mw. J. Schepers-Abbink, mw. I. Hummelink-Klein Brinke, dhr. H. Wezinkhof

Werkgroep Archeologie

Dhr. H. Meulenveld (coördinator)

Vordenseweg 4
7244 PS Barchem

0573 - 491319
henk.meulenveld@wxs.nl

Werkgroep Landbouwwerktuigen

Dhr. D.G. Nijenhuis (coördinator)

Sophialaan 4
7261 XS Ruurlo

0573 - 452961
dikenmini@outlook.com

Redactie 'Onder d'n Kroezeboom'

Dhr. H.D. Meerbeek (eindredacteur)

Irenelaan 2A
7261 BV Ruurlo

06 - 30564426
meerbeekherman@gmail.com

Mw. R. Florijn (correctie)

Loolaan 31A
7261 HR Ruurlo

06 - 48037020
rinaflorijn@kpnmail.nl

Mw. H. Bannink (redactielid)

Lochemseweg 6
7244 AB Barchem

0573 - 461311
bbannink@kpnmail.nl

Verspreiding Kroezeboom

Mw. J. Schepers-Abbink

Beheerder website www.oldreurle.nl

Dhr. G.F. Weernink

Herkampweg 2
7261 MG Ruurlo

0573-451531
gf.weernink@hccnet.nl

Op de achterzijde van de omslag bevindt zich een getekende afbeelding van de Kroezeboom, welke symbool staat voor onze kwartaaluitgave 'Onder d'n Kroezeboom'.

Deze oorspronkelijk achtstammige eik op één voetstuk is door Kerst Zwart ooit weergegeven als 'zo lange as mi heugt, den könnink ewes onder als onze darpsbeume'.

De meer dan drie eeuwen oude Kroezeboom (kroes = weelderig, machtig, indrukwekkend) bevindt zich aan de Borculoseweg, hoek Kroezeleen, nu in het dorp. Hij heeft inmiddels minder stammen, maar is met een omtrek van meer dan elf meter nog altijd zeer imposant en kolossaal.

De boom vormde vroeger een soort grensteken op kruispunten van wegen en een rechtvaardige verdeling van de akkers.

Vroeger ook de plek waar men nieuwtjes uitwisselde en verliefden elkaar troffen. Ook bekend gestaan onder de naam 'Luebössche' omdat bij een begrafenis het luiden van de kerkklokken werd begonnen als de stoet bij de Kroezeboom was gearriveerd.

